

Englantilaiset kapitalistit ovat tietävästi rahastaneet yhden kumouksen ja Yhdysvaltain kapitalisteilla on ollut suurempi, tai pienempi osa jokaisessa huomattavammassa hallitusvastaisessa kapinassa. Meksikon huononrikkaudet ovat houkuttelevan suuret ja halpa työvoima sekä maan takaperoisella asteella oleva teollisuus, takaisivat suuret riistomahdollisuudet, jos siellä vain pääsisi määräävänsä asemaan.

Mutta ilman ulkomaalaisen pääoman valloitusretkiäkin Meksikossa on omat ristiriitansa, jotka

Pascual Ortiz Rubio, Meksikon nykyinen ja 10:nnes pres. — Ei ole vielä tapettu

takaavat runsaasti öljyä vallankumouksen ikuisen tuleen. — Siellä ovat omat kotoiset riistäjensä, sortajansa ja orjuuttajansa. Aivan huoletta voi-

daan sanoa, että Meksikon vallankumousliikkeillä on kotimainen pohja.

Yhtenä suurimpana riitaisuuden aiheena on se, että maanjako laki ei koske kaikkia työläisiä. Arviolta noin puolet maalaisväestöstäkin on tämän lain ulkopuolella. Kukaan niistä maanviljelystyöläisistä, jotka ovat n. s. ryhmätalouksissa, eivät ole oikeutettuja saamaan hallituksen jakamaa maata. Tähän mennessä on 1,648,000 hehtaaria, 686 kyläkunnassa, annettu perustuslakikonventionin hyväksymän lain nojalla. Toinen maanjakoa koskeva laki hyväksyttiin v. 1923 ja kumottiin 1926. Tämän lain nojalla hallitus antoi 1,789,527 hehtaaria. Jokaisen täten annettua maan suuruus oli 191 hehtaaria. Siis vasta verrattain pieni osa maalaisväestöstäkään on päässyt nauttimaan tämän lain takaamasta hyödyllisyydestä.

Maanviljelystyöläisten palkka, joka v. 1910 oli 25 senttiä, on nykyään 75 senttiä \$1.50 päivässä.

Meksikon ammattiunionistisessa liikkeessä, joka sai alkunsa 1911, on nykyään noin 2,000,000 jäsentä. Vaikka se on suurimmalta osalta kaupunkilaisväestön hallitsema, niin kuitenkin sen jäsenistö pääasiallisesti on maalaisväestöä. Tämän järjestön lisäksi Meksikossa on puolustusliittoja ja talonpoikais-syndikaatteja.

Katsoen niihin suunnattomiin ahrauksiin ja kärsimyksiin, joiden läpi Meksikon työläiset ovat kulkeneet kahdeksantoista vuotta kestäneen vallankumoussarjan aikana, ovat he, Meksikon työläiset, voittaneet sangen vähän.

Me neuvosimme Meksikon työläisiä kokeilemaan teollisuusunionismilla.

Lait ja Niiden Noudattaminen

MAANVAARI presidentti Hoover äskettäin antoi ukaasin, että kansan on tinkimättömästi maan lakeja noudatettava. Siinähan onkin sievoinen urakka täytettävänä. Lähes 150 vuodessa niitä onkin aikamoinen liuta tullut laadituksi. Ei vähemmän kuin 2,000,000,000 eri lakia on tuhansiin lakikirjoihin "präntättyinä." Onhan niitä. Lisää vain muisteltavaksemme laaditaan. Ennenkuin vuosi 1929 ehti umpeen kulua, lätkäläisissä lainlaatijakunnissa, noissa kapitalistisissa lakitehtailussa, esitettiin 52,017 uutta lakitekelettä; vain

16,921 niistä tuli lopullisesti hyväksytyksi. Sehän on vasta mitätön määrä, sillä v. 1926 tehtiin lähes 100,000 esitystä laiksi.

Uusia "reklamentteja" edelleen suunnitellaan. Onhan siinä siis kerraksi muistelemista. Muntamat "viisaat elämänohjeet" ovat päällepäätteiksi erittäin hassunkursisia, että niitä on sangen vaikea kirjaimellisesti noudattaa. Tässä on muutamia älynvälähdyksiä, amerikalaisen nerouden tuotteita:

Jossain keskivaltioissa löytyy sellainen laki, jossa määritellään, että milloin tahansa kaksi junaa

tulee toisfansa vastaan, on näiden täydellisesti pysähdyttävä ja seisottava niin kauan kuin jompi kumpi näistä menee toisen ohitse. Kuinka sen lain kirjaimellisesti noudattaminen on mahdollinen?

Massachusettsissa löytyy laki, jonka mukaan henkilö voi vedellä haikuja ainoastaan viisi mailia pitkällä matkoillansa. Näin tärkeä laki sepustettiin v. 1646.

Lännellä yhdessä valtiossa määritellään, että jokaiselle vankilasta vapautettavalle vangille on annettava "hyvä" puku yllensä, mutta sen hinta älköön nousko viittä dollaria ylemmäksi. Sopiihan silläkin herrastella.

Floridan lakitehtaassa kerran keskusteltiin esityksestä, että puinen intiaanin patsas tulee olla jokaisessa tupakkakaupassa.

Aivan hiljattain Los Angelesissa oli voimassa asetus, jossa juhlallisesti määriteltiin, että katuvaunun konduktööri ei ole oikeutettu ammuskelemaan jäniksiä vaununsa portaalta.

Michiganissa tehtiin esitys laiksi, että yksikään ulkomaalainen ravintolanpitäjä älköön käyttäkö palveluksessaan 35 vuotta nuorempia naisia.

Elokuun 30 päivänä, 1653, Massachusetts siirtokunnassa hyväksyttiin laki, jossa kiellettiin, että kukaan ei saa käyskennellä kadulla, leikkiä, urheilua, matkustaa, taikka mennä laivalle eunnuntaina.

Pennsylvaniassa on rikos, jos katkaisee, sieppaa,

taikka vapaaehtoisesti irroittaa huiksen naisen päästä.

Corvalissa, Oregonissa, nuori nainen ei saa juoda kahvia illallisen aikana muulloin kuin perjantaina ja lauantaina.

Kentuckyssä jos ampuu miestä, eikä satu osumaan, tuomitaan siltä viideksi vuodeksi vankilaan; rautta jos osuu maaliinsa, niin annetaan vain vuoden tuomio. Kuolettavasti ampumisesta on ankaraa rangaistus.

South Carolinassa ei saa mennä kirkkoon muutoin kuin tulee olla pyssy mukana.

Goodlandissa, Kansasissa, valtakadulla autolla ajeleminen kielletään.

Wisconsinissa vangittiin nainen siksi, kun hau ajoi autollansa palokunnan kietämän alueen yltse, mutta tuomari vapautti hänet v. 1822 laaditun lain nojalla, joka on seuraava: "Naista älköön olko oikeus vangita mistään muusta teosta kuin jos hän vapaaehtoisesti loukkaa jotain henkilöä, hänen luonnetta taikka omaisuutta."

Virginian valtiossa jos junalla ajetaan pimeässä, niin silloin on miehen joko juoksemalla taikka ratsunselässä kuletettava junan rinnalla lyhtyä, jossa on punainen valo.

Minnesotassa ei saa tanssia himmeästi valaistussa tanssisalissa.

Sopiihan se näitäkin noin pikkumaisia asetuksia yrittää noudattaa presidentin määräysten mukaisesti. Vai kuinka?

Katkelmia Tosi Elämästä

Kirj. Helinä.

USEIN olen ajatellut piirtää paperille erään hyvän tuttavani monivaiheista elämän tarinaa, koska se on niin lähellä omaani. Hän on aina ollut ystävä sellainen, jonka ystävydestä voipi ylpeillä — Ei sellainen ystävä, joka selkensä käännettyä on valmis puhumaan huonoa toveristaan, vaan tosi ystävä. Haluan hänet esittää lukijalle sellaisena kun hän oli ja on. Hänen nimensä on Kaarina.

Hän syntyi köyhään kotiin, niin vaatimattomiin oloihin, kun ihmislapsi syntyä voipi. Kaarina on jo kahdeksas lapsista. Ei häntä oltu enää toivotu, vaikka hänen äitinsä uskoikin vielä, että lapset

ovat "herran lahjoja." Kaarina jäi perheen nuorimmaksi.

Siellä hän syntyi metsän korvessa, pienessä mökkipahasessa, jonka talven tuiskut olivat usein haudata poveensa ja pakkaset jäädyttää sen asujamat. Missä keväisin linnut lauloivat ja ilma oli tuoksua täynnä. Missä hongat huminoivat ja kääki kukkui ihmispoloisten iloksi. Kevät oli kaunista ja se joka ei tunne puutetta, voi helposti luulla tällaisessa ympäristössä asuvain olevan onnellisessa asemassa. Siellä kehittyi ja varttui Kaarina, niukasta ravinnosta huolimatta, jota hänen vanhempansa parhaalla tahdollaankaan eivät tahtoneet saada riittävästi lapsijoukolleen.